

Åre – enligt Viveca Sten

TEXT KRISTINA FRÖLING • FOTO KAJSA GÖRANSSON

Hur många mord tål den välkända byn i Jämtland? Minst fyra i alla fall, och det stannar inte där. Men just nu är Vilseledaren aktuell och vem som skulle vara mördaren var länge oklart. Till och med för författaren själv.

De sex vännerna står på perrongen på Stockholm central och väntar på tåget som ska ta dem till Åre. Där ska de åka skidor, festa och ha trevligt och de ska bo i huset som ägs av en välbärgad förälder. Stämningen i gruppen är på ytan glad och god, men under vinterjackorna och mössorna gror spänning och spänningar. Är relationerna vännerna emellan verkligen stabila och vänskapen innerliga? Och kommer känslor att vara besvarade från den ena till den andra? Det får handlingen utvisa och när tåget rullar ut från Stockholm växer irritationen i takt med att vodkan går åt i rask fart.

Det är upptakten på Vilseledaren – Viveca Stens senaste bok i serien om Åremorden. Scenariot med gruppen på perrongen känner hon igen från den egna uppväxten som ung student på skidresa till Åre.

– Inte så att jag identifierar mig rakt av

”Gruppen på perrongen känner hon igen från den egna uppväxten som ung student på skidresa till Åre.”

med någon av de sex vännerna. Men det är sällan så där lyckat som man tänkt sig och som man hoppats på när man ger sig iväg med en grupp människor.

På plats i det nybyggda och lyxiga huset i Åre blir det snabbt dålig stämning. Social status gör sig påmind och vänskap sätts på hårda prov. Mer vodka till hög musik irriterar dessutom grannen som redan är förbannad över det nybyggda

husest som sticker ut på ett sätt som inte passar in i byns profil. Och så klart hittas snart ett lik i snön och berättelsen rullar vidare och till slut avslöjas mördaren.

Vem, det var inte klart när Viveca började skriva ”Vilseledaren”.

– Låter kanske konstigt, men i mina böcker växer karaktärerna ofta fram medan jag skriver. När det gäller Vilseledaren ovanligt långt in i berättelsen innan jag bestämde mig.

Efter tjugofyra böcker har Viveca sina rutiner men det har tagit sin tid att bli trygg också i det som får hänga löst. Och det löser sig alltid, precis som de två poliskaraktärerna i Åremorden alltid hittar mördaren.

– Hade det varit för tio år sedan hade jag fått nervsammanbrott att inte ha bestämt vem den skyldige var. Men över tid har jag fått en tilltro till min egen förmåga och jag litar på den. Och när jag blir nervös säger jag till mig själv att skär dig. Det är ju du som är författare och du bestämmer.

”Över tid har jag fått en tilltro till min egen förmåga och jag litar på den.”

Viveca lyssnar gärna på musik medan hon skriver och hon komponerar spellistan utifrån vad som passar just den pågående boken.

– För ”Vilsledaren” blev det Adele och Daft Punk. Till ”Offermakaren” valde jag Leonard Cohen och Queen.

Från start till mål med en bok handlar det om ett ständigt pågående arbete under en cykel om ett år.

Första momentet är ett synopsis till förlaget och sedan börjar skrivandet som följs av redaktörens påpekande och korrigeringar och Vivecas bearbetningar. Sammantaget blir det tolv vändor innan det är klart för tryck. Det finns en deadline, och tur är väl det.

– Annars skulle jag kunna hålla på och ändra och peta hur länge som helst. Men till slut får det vara stopp.

När väl boken är tryckt och distribuerad väntar författarsamtal, boksigneringar och pr-aktiviteter. Och när det närmar sig jul kommer också ledighet och familjen beger sig till Åre. Where else?

– Vintern i Åre är som en viner ska vara. Snö, kallt och skidåkning. Vintern i Stockholm är hemsk med sin mesiga väder och snöslask. I år kom snön till Åre redan i oktober och jag ser stort fram emot att vara där under helgerna.

Till sommaren är det däremot Sandhamn som gäller och där har skärgården också fått sin beskärda del av mord.

– Sandhamn är lika underbart på sommaren som Åre är på vintern.

Nästa bok är redan på gång men om den kan Viveca inte säga något om.

Men som alltid väntar säkert en titel som liksom tidigare titlar enbart består av ett enda ord. Ett påhittat sådan.

– Det är ord som egentligen inte finns och de är mina egna konstruktioner skapade utifrån ett verb. Som att göra bot och vilseleda. Det är berg som skuggar, inte dalen. Och det blir därmed ”botgöraren”, ”dalskuggan” och ”vilseledaren”.

Gemensamt med böckerna är att de innehåller mord men parallellt finns berättelser om vad som händer i samhället och människor emellan i olika situationer och konstellationer. Som i ”Vilseledaren” med frågan om vem det är som skyddar vem och varför. När bli vänner plötsligt fiender och vad händer när gruppdynamiken tar över och allt går åt skogen, kanske för resten av livet?

Frågor kräver svar och det finns bara ett sätt att få dem när det gäller Viveca Stens senaste bok. Och det är så klart att läsa den. Från perrongen på Stockholm c tills mördaren är avslöjad.

www.forum.se
www.bokus.com

